

DA

E-005127/2021

Svar afgivet på Europa-Kommissionens vegne
af Didier Reynders
(14.1.2022)

I E-databeskyttelsesdirektivet¹ og i den generelle forordning om databeskyttelse² (GDPR) er der fastsat regler for behandling af personoplysninger i reklameøjemed. Ifølge E-databeskyttelsesdirektivet kræves der samtykke til lagring af og adgang til oplysninger, der allerede er lagret i en brugers terminaludstyr (f.eks. bærbar computer, smartphone), bortset fra det ene formål at overføre en meddelelse eller det, der er strengt nødvendigt for at levere en informationssamfundstjeneste, som abonnenten eller brugeren udtrykkeligt har anmodet om³.

E-databeskyttelsesdirektivet hviler på definitionen af samtykke i databeskyttelsesforordningen, hvorefter det kræves, at samtykket er et udtryk for en frivillig, specifik, informeret og utvetydig tilkendegivelse af den registreredes ønsker. Hvis e-databeskyttelsesdirektivet ikke indeholder specifikke regler, finder GDPR anvendelse⁴. I Databeskyttelsesforordningen præciseres det, at man til enhver tid kan trække sit samtykke tilbage, og det skal være lige så let som at give samtykke⁵.

Med forbehold af Kommissionens beføjelser i sin egenskab af traktaternes vogter henhører tilsynet med og håndhævelsen af databeskyttelsesforordningen og e-databeskyttelsesdirektivet under de nationale databeskyttelsesmyndigheders og domstoles kompetence. Kommissionen har derfor ikke beføjelse til at vurdere eller håndhæve sporingsbaserede reklamers overensstemmelse med hverken GDPR eller e-databeskyttelsesdirektivet eller til i den forbindelse at foretage undersøgelser af teknologivirksoverensstemmelse af tech-systemer. Kommissionen er bekendt med den belgiske databeskyttelsesmyndigheds undersøgelse af IAB Europe. Det bemærkes, at et udkast til afgørelse i den sag blev delt inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens one-stop-shop-mekanisme med andre berørte databeskyttelsesmyndigheder.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37). Som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 (EUT L 337 af 18.12.2009, s. 11).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

³ Jf. artikel 5, stk. 3, i e-databeskyttelsesdirektivet.

⁴ Jf. artikel 95 og betragtning 173 til GDPR.

⁵ Artikel 7 i GDPR.